„Librum esse Democriti nobilissimi philosophorum de vi et natura chamaeleontis, eumque legisse Plinius Secundus in naturalis Historiae vicessimo octavo libro; multaque vana atque intoleranda verbis de inde quasi a Democrito scripta tradit. Ex quibus pauca haec inviti meminimus, quia pertaesum est Accipitrem avium rapidissimum a chamaeleonte humi reptante, si eum forte superavet, detrahi et cadere vi quadam in terram cuetera quoque avibus laniendum sponte sua objicere se et dedere.„ Item aliud [illegible] manarum plenum „Caput et collum chamaeleo [illegible] atur lignoque quod appellatur Robur, imbres et tenit[illegible] derepente, idque ipsum usu venire, si [illegible] ejusdem animalis in summis tegulis uratur... Item aliud, quod hercle am pronerem dictitari; ita est deridiculo vanitatis: nisi idcirco plane posui, quod oportuit nos dicere quid de ejus modi admirationum fallacibus ipsa sentiremus, quae plerumque capiuntur et ad perniciem efaluntur ingenia maxime solertia, eaque potissimum quae dicendi cupidiora sunt. Sed redeo ad Plinium „Sinistrum pedem, ait chamaeleontis ferro ex igni calefacto torreri cum herba quae appellatur eodem nomine chamaeleontis, et utrum-

Aulus Gellius Noctium Atticarum X, 12.

„Testimonia veterum de C. Plinio Secundo c. LXXXVIII.

que macerari unguento, colligique in modum pastilli, atque in vas mitti ligneum, et eum qui id vas ferat, etiamsi is in medio palam versetur, a nullo videri posse". His portentis atque praestigiis a Plinio secundo scriptis non dignum esse cognomen Democriti putat. Ut illud quale est, quod idem Plinius in decimo libro Democritum scripsisse asseverat: „Aves quasdam esse certis vocabulis; ex earum avium sanguine gigni serpentem; tum, si quis ederit, linguas avium et colloquia interpretaturam". Multae autem videntur ab hominibus istis male, solertibus hujuscemodi commentis in Democriti nomen data, nobilitatis auctoritatisque ejus perfugio uentibus. (Vid. Plin. XXVIII 29. et X 70).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

„Librum esse Democriti nobilissimi philosophorum de vi et natura chamaeleontis, eumque se legisse Plinius Secundus in naturalis Historiae vicessimo octavo referet; multaque vana atque intoleranda auribus de inde quasi a Democrito scripta tradit. Ex quibus pauca haec inviti meminimus, quia pertaesum est „Accipitrem avium rapidissimum a chamaeleonte humi reptante, si eum forte supervolat, detrahi et cadere vi quadam in terram, ceteris que avibus laniendum sponte sua objicere sese et dedere.„ Item aliud ultra humanam fidem: „Caput et collum chamaeleontis si uratur ligno quod appellatur Robur, imbres et tonitrus fieri de repente, idque ipsum usu venire, si jecur ejusdem animalis in summis tegulis uratur.„ Item aliud, quod hercle an penerem dubitari; ita est deridiule vanitatis: nisi idcirco plane posui, quod oportuit nos dicere quid de ejus modi admirationum fallaci illecebra sentiremus, qua plerumque capiuntur et ad perniciem elabuntur ingenia maxime solertia, eaque potissimum quae dicendi cupidiora sunt. Sed redeo ad Plinium „Sinistrum pedem, ait chamaeleontis ferro ex igni calefacto torreri cum herba quae appellatur eodem nomine chamaeleontis, et utrum-

Aulus Gellius Noctium Atticarum X, 12.

Testimonia veterum de C. Plinio Secundo c. LXXXVIII.

464

que macerari unguento, colligique in modum pastilli, atque in vas mitti ligneum, et eum qui id vas ferat, etiamsi is in medio palam versetur, a nullo videri posse". His portentis atque praestigiis a Plinio secundo scriptis non dignum esse cognomen Democriti puto. Ut illud quale est, quodidem Plinius in decimo libro Democritum scripsisse asseverat: "Aves quasdam esse certis vocabulis; ex earum avium sanguine gigni serpentem; tum, si quis ederit, linguas avium et colloquia interpretaturam". Multae autem videntur ab hominibus istis male, solertibus hujuscemodi commenta in Democriti nomen data, nobilitatis auctoritatisque ejus perfugio uentibus. (Vid. Plin. XXVIII 29 et X 70).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ